

Ceļojums Bībeles lappusēs

Ja nav norādīts citādi, tekstā izmantots latviešu Bībeles 2013. gada tulkojums.

Viss gatavs, sakari atjaunoti – runā!

Pēkšņi saruna pārtrūkst. Tālruņa līnija nedarbojas. Klusums. Tu centies zvanīt atkārtoti un gaidi, kad būs savienojums, bet rezultātu nav. Tu piedzīvo bailes, vilšanos, spriedzi un uztraukumu. Ko nu? *Kā lai atjaunoju sakarus?*

Ikviens cilvēks ir piedzīvojis saziņas pārrāvumus – sākot ar vienkāršu tālruņa operatora tehnisku kļūmi līdz pat sabotāžām attiecībām domstarpību vai dziļu pārpratumu dēļ. Vajadzība atsākt sarunu, izlīdzināt vai sakārot attiecības reizēm var šķist biedējoša un bezjēdzīga, tomēr dažkārt tā ir svarīga mūsu eksistences un sirdsmiera dēļ.

Dievs cenšas atjaunot sakarus ar tevi. Kaut kur līnijā ir noticis komunikācijas pārrāvums. Lai gan situācija reizēm var šķist sarežģīta, viņš dara visu, kas viņa spēkos, lai pēc kļūmes atsāktu sarunu. Bībelē, seno rakstu kolekcijā par cilvēku gūto pieredzi kopā ar Dievu, viņš aicina ikvienu apsēsties un runāt ar viņu – un tādu pašu ielūgumu viņš pasniedz arī tev.¹

Dievu var iepazīt visdažādākajos veidos – sākot ar draugu sarunu par visu, ko esat pieredzējuši, līdz meditācijai, lūgšanai un Bībeles pētīšanai. Bībelē ir ļoti daudz dažādu aprakstu par to, ko cilvēki piedzīvojuši senatnē. Šajā ļoti interesantajā grāmatā atklāts, kā Dievs ir centies uzrunāt ļaudis, cik tālu viņš ir devies, lai atrastu un atgūtu viņus, lai izglābtu un beidzot atjaunotu komunikāciju, kas kaut kur pa ceļam ir pārtrūkusi. Gadsimtu gaitā nekas nav mainījies. Viņš vēl joprojām mūs meklē.

Sešpadsmit šīs programmas autori dalījušies pārdomās par tieši tādu Dievu. Par Dievu, kam ir bijusi galvenā loma viņu pašu pieredzē un dzīvesstāstā – tie ir raksti, kuros runāts par pārbaudījumiem, nenoteiktību, sāpēm, apskaidrību, atklājumiem un prieku.

Ja tev jebkad ir bijusi interese par Bībeli un tās patieso nozīmi, tad tagad ir īstais brīdis to iepazīt tuvāk. Šī programma var tev palīdzēt. Atver to un sāc savus meklējumus.

Varbūt Bībele pirmo reizi dzīvē kļūs nozīmīga tieši tev. Varbūt tu atklāsi, ka lielajā stāstā ir vēl kāds cits stāsts – *tavs* stāsts.

¹ Sk. Jesajas 1:18.

Par būtisko

1. Iepazīstot Dievu

Dievs, tas man ir kaut kas jauns. Dažreiz pat neesmu pārliecināts, vai tev ticu, un es nesaprotu, kas tu esi un kur dzīvo. Bet es vēlētos vairāk saprast un arī uzzināt, kā varu tevi labāk iepazīt. Ja tas iespējams, vai tu man varētu palīdzēt?

stāsts

Domas neļāva viņai aizmigt naktī, tās ielavījās sapņos un kaut ko čukstēja pat ceļojumu laikā. Savienojums pārtraukts, vads pārtraukts. Naktī spēki zuda, un aizmirstās zvaigznes bija izkaisītas samtainajās debesīs. Viņa pievēra acis...

Tajā tveicīgajā pēcpusdienā viņa stāvēja pie kāda sena klasesbiedra kapa. Uz svaigi raktās zemes noliktie ziedi jau bija novītuši. Viņa vēlējās zināt: ja viss ir tikai atomi un molekulas, kas savienojas un atdalās, sasienas un atsienas, kāpēc tik ļoti sāp, kad esi zaudējis kādu, kuru pat neesi pazinis tik labi, cik vēlētos? Kādas ir izredzes, ja viss beidzas tukšumā? Un, ja ir kāds augstāks spēks, kad tas beidzot atgriezīsies no savas tējas pauzes?

pārdomas

Vai esi kādreiz ierakstījis *Google.com* vārdu „Dievs” (angļu val. – *God*)? Viņam ir divreiz vairāk meklēšanas rezultātu nekā Barakam Obamam savas popularitātes augstumos. Ir pat tāda tīmekļa vietne ar nosaukumu „*god.com*”, kur cilvēki var par Dievu uzzināt kaut ko vairāk. Mēs esam „suga”, kuru ļoti interesē kāds augstāks spēks. Pat tie, kas domā, ka Dievs ir miris, iesaistās debatēs ar saviem ticīgajiem draugiem, nevis ļauj viņam dusēt mierā. Bet ja nu viņš patiešām eksistē un mūs interesē reāla Būtne? Kāds viņš ir? Kā lai iepazīstam personu, kuru nevaram redzēt, sajust vai aizskart?

Dievs izvēlējās atklāt sevi cilvēcei Jēzus Kristus, Dieva Dēla, veidolā. Trīsdesmit trīs gadus viņš dzīvoja mīlestības un kalpošanas pilnu dzīvi Israēlā. Zemes gaitu pēdējās dienās viņš runāja ar savu Tēvu par vīriešiem un sievietēm, kurus viņš sauca par draugiem, un lūdza dot šiem ļaudīm mūžīgo dzīvību. Lūk, kā viņš to aprakstīja: „Bet mūžīgā dzīvība ir tā, ka tie pazīst tevi – vienīgo, patieso Dievu un Jēzu Kristu, ko tu esi sūtījis.”² Dieva Dēls zināja, ka viņa dzīve ir pavērusi cilvēkiem iespēju iepazīt Dievu tikpat tuvu kā savus draugus.

Ir trīs lietas, ar kuru palīdzību cilvēki iegūst zināšanas. Tās ir prāts, pieredze un atklāsme. Neviens no minētajiem aspektiem nevar pastāvēt atšķirtībā no citiem. Sava pieredze ir vienmēr jāsalīdzina ar informāciju, ko dod prāts, un mums vajadzētu arī salīdzināt savu prātu ar Dieva doto atklāsmi un fiziskajā pasaulē gūto pieredzi.

² Jāņa 17:3.

Ar vienu nodaļu nepietiktu, lai izklāstītu visus mums pieejamos Dieva iepazīšanas līdzekļus. Tam domāta viss šis studiju kurss. Bet šajā nodaļā vēlos tev pastāstīt dažus brīnišķīgus stāstus par cilvēkiem, kas iepazīna Dievu ar visu savu būtību – prātu, pieredzi un viņiem doto Dieva atklāsmi –, kā arī par to, kā viņi vērtēja savas attiecības ar Kungu.

Mozus

Iespējams, ka Mozus pat neizskatījās līdzīgs Čarltonam Hestonam slavenajā Holivudas filmā. Varbūt viņš bija pievilcīgāks. Galu galā, viņš taču bija Ēģiptes kroņprincis. Viņš bija izglītots, apmācīts karamākslā un apveltīts ar augstu morāli. Jaunais cilvēks bija straujas dabas. Viņš redzēja vergu, kas netaisni tika sodīts, un metās viņu aizstāvēt, pēc tam nogalinādam un aprakdam uzraugu. Šis notikums lika viņam doties bēgļa gaitās, kļūstot par ganu tuksnesī. Un šādas lietas notika ar visspēcīgākās tā laika impērijas kroņprinci!

Bet Dievs gatavojās iepazīties ar Mozu. Viņš to darīja, aizdedzinādam krūmu kādā kalna nogāzē, bet neļaudams tam sadegt. Mozus izpratnē Dievs bija uguns un degsme. Šī tikšanās iedvesmoja Mozu Dieva vadībā atgriezties Ēģiptē, lai atbrīvotu israēliešu vergus. Kad israēliešiem bija nepieciešamas zināšanas, kā dzīvot, Dievs deva Mozum desmit baušļus, un Mozus lūdza, lai Dievs parāda viņam savu dievišķo seju.

Lūk, ko Dievs izdarīja Mozus labā: „Kungs gāja viņam garām un sauca: Kungs, Kungs! Dievs līdzietīgs un žēlīgs, lēns dusmās un dāsns žēlastībā un patiesībā.”³ Dieva pievilcīgumu nenosaka *izskats*, bet raksturs. To mēs vērtējam arī cilvēkos.

Sālamans

Arī Sālamans bija princis. Viņš piedzima vecākiem, kas ticēja Dievam, tomēr bija vainojami slepkavībā un laulības pārkāpšanā. Viņš bija atjautīgs, visu uztvēra ar mieru un vēroja, kā vecākie brāļi savtības un mulķības dēļ zaudē tiesības uz troni. Kad tēvs Dāvids, būdams uz nāves gultas, nodeva valsti viņam, Sālamans zināja, ka saņēmis lielu uzdevumu. Neilgi pēc kroņa iegūšanas Sālamans sastapās ar Dievu sapnī un lūdza no viņa „dzirdīgu sirdi”⁴, lai žēlastībā pārvaldītu tautu. Jaunajam Sālamanam Dievs nozīmēja gudrību.

Bet pēc valdnieka tronī pavadītas dzīves, tempļa uzbūvēšanas (kas bija teju vai pasaules brīnums) un piedzīvojumiem ar pasaules spēcīgākajām un skaistākajām sievietēm Sālamana dzīves skatījums bija visai cinisks: „Tad es pavēros uz visu, ko manas rokas bija veikušas, uz visiem darbiem, kuros biju pūlējies, un, redzi, viss ir tukšība un vēja tvarsts – nekas nav iegūstams zem saules.”⁵

³ 2. Mozus 34:6.

⁴ 1. Kēniņu 3:9.

⁵ Mācītājs 2:11.

Viņš bija redzējis visu, izbaudījis vislabāko, ko pasaule varētu piedāvāt, un uzskatīja to par „tukšību”. „Cilvēkam nav nekā labāka kā ēst, dzert un rast savos pūļņos prieku. Es redzu, ka tas no Dieva rokas! Jo kurš ēd un gavē bez viņa ziņas?”⁶

Īzebele

Īzebelei kā Israēla ķēniņienei un Sidonas princesei bija ļoti slikta reputācija. Kad viņa ieradās Israēlā kā ķēniņa Ahāba sieva, valdniece nolēma „iztīrīt māju”, sākdama ar visiem Dieva kalpiem. Kad, pēc viņas domām, visi nevēlamie bija miruši, viņa iecēla amatos savas iemīlotās dievietes Aštartes priesterus.

Bet Dievs nostājās šai sievietei ceļā. Viņš sūtīja savu cilvēku Eliju, lai pateiktu, ka būs sausums un bads. Vai tas bija kāds pārsteigums, ka nebūs lietus? Kad Ahāba valsts bija izkaltusi un pārvērtusies putekļu traukā, viņš nolēma pārņemt situācijas vadību savās rokās un devās meklēt Eliju.

Rezultātā kalna virsotnē notika „spēku parāde” – četrsimt piecdesmit Īzebeles vislabāko priesteru pret vienu Dieva vīru. Uzdevums – iegūt uguni no debesīm. Īzebeles vīri piedzīvoja lielu izgāšanos un par to samaksāja ar dzīvību. Kad Īzebele uzzināja jaunumus, viņa sūtīja Elijam vēsti: „Lai dievi dara man tāpat vai vēl vairāk! – rīt šajā laikā es atdarīšu tev to, ko tu nodarīji viņu dvēselēm.”⁷

Tā nebija sieviete, ar kuru varēja jokot – pat Dievs ne, kas bija sūtījis no debesīm iznīcinošo uguni. Īzebelei Dievs bija traucēklis. Pēc viņas draudiem bija pagājušas jau divdesmit četras stundas, bet Elija vēl joprojām bija sveiks un vesels, turklāt viņu nekur nevarēja atrast. Dievam bija citi plāni Elijas dzīvei, un Īzebelei nepiemita pietiekami daudz spēka, lai tos mainītu.

Hozeja

Kad Hozeja sastapa Dievu, viņš bija parasts cilvēks, iespējams, ka tirgotājs. Pravietis pierakstīja savas sarunas ar Dievu, tāpēc tās šodien varam izlasīt viņa paša vārdu izklāstā. Kādā dzīves posmā Dievs lūdza, lai Hozeja apprec prostitūtu. Viņš brīdināja pravieti, ka sieviete turpinās būt prostitūta, lai arī cik ļoti Hozeja lūgsies, kaut viņa paliktu mājās un mīlētu viņu. Vēl jaunāk – Dievs teica Hozejam, lai viņš turpina šo sievieti mīlēt, meklēdams veidus, kā iegūt viņas sirdi, un panākt, ka viņa pieķeras savam vīram.

Hozejas skatījumā Dievs bija jucis. Bet šādā veidā Kungs parādīja pravietim, cik ļoti viņš mīl cilvēkus un saprot ļaunā svārstīgo mīlestību pret viņu. Viņš teica: „Es tevi iemantošu uz mūžiem, un tu iemantosi mani – taisnībā un tiesā, žēlastībā un žēlsirdībā.”⁸ Hozeja sīkāk nerunā par savām attiecībām ar Dievu, bet no viņa grāmatas varam secināt, ka tās bija pietiekami tuvas, lai uzturētu Kunga vēstnesi sāpīgajās un bezcerīgajās laulības attiecībās.

⁶ Mācītājs 2:24, 25.

⁷ 1. Ķēniņu 19:2.

⁸ Hozejas 2:19, 20.

Jona

Jonam bija gan mīlestības pilnas, gan arī naidīgas attiecības ar Dievu. Šim pravietim bija dota vēsts, ko aiznest Ninives ķēniņam un tautai: Dievs nav apmierināts ar netaisnību un morāles trūkumu jūsu pilsētā. Dievs vēlējas, lai viņš iemāca ļaudīm, kā labāk dzīvot. Bet Jona nebija nekāds izsūtāmais zēns – tā vietā viņš devās ceļojumā uz Taršišu.

Kad vētra draudēja nogremdēt kuģi, ar kuru viņš ceļoja, Jona saprata, ka šajā situācijā ir iesaistīts Dievs, tāpēc ielēca jūrā. Ko Dievs tagad darīs? Viņa vēstnesis centās noslikt! Dievs rīkojās bez kavēšanās, likdams milzīgai zivij peldēt garām un aprīt Jonu. Tā Kungs nodrošināja, ka viņa vēstnesis, gulēdams gļotās, aizceļo uz sauszemi. Kad Jona bija izvemts pludmalē, viņš nomazgājās un negribīgi devās uz Ninivi, lai sludinātu par gaidāmo sodu un iznīcību.

Pravietim vienīgās problēmas sagādāja tas, ka cilvēki Dieva vēsti uztvēra nopietni – viņi mainīja savu dzīvi. Un Dievs novērtēja Ninives iedzīvotāju patiesumu. Viņš neiznīcināja pilsētu. Jona bija pārskaities! Viņam šķita, ka Dievs ir pārāk piedodošs un ir padarījis viņu par muļķi, sūtidams misijā ar vēsti, kas nekad nepiepildīsies. Viņš nenieka nebija sapratis, kāpēc Dievs viņu ir sūtījis.

jaunais bagātnieks

Ne visiem ir liela pieredze ar Dievu. Reiz dzīvoja kāds jauns jurists, politisks līderis, dzimis labklājībā, un viņam bija viss – nauda, sievietes, apģērbs un vara –, bet viņš gribēja kaut ko vairāk. Jaunais, labi pārtikušais cilvēks bija stāvējis virsotnē, tomēr juta, ka kaut kā trūkst. Viņš devās meklēt Jēzu un jautāja, kā atrast Dievu.

Jēzus ieteica, lai viņš izdala citiem visu savu kārdinošo valdzinājumu un pavada dažus turpmākos gadus, ceļodams kopā ar zvejnieku grupu.

Šim jaunajam, turīgajam juristam Dievs šķita pārāk vienkāršs. Viņš gribēja kaut ko tādu, kas iederētos viņa sarežģītajā dzīvē un piešķirtu jēgu ap viņu esošajam tukšumam. Bet, kad Jēzus lūdza atbilžu meklētāju atbrīvoties no šī tukšuma, viņš to nespēja. Viņš nevēlējās maksāt ar izmainītu dzīvi.

Marijai Dievs nozīmēja mīlestību. Tik taustāmu mīlestību, ka viņa iztērēja lielu bagātību, lai parādītu savu pateicību vienkāršā pazemīgas mīlestības pilnā darbībā.

Marija

Marija Magdalēna uz vecākās māsas Martas sasniegumu un talantu fona bija neredzama. Bet tad viņa sastapa Jēzu, cilvēku, kuru nebija iespējams vērtēt pēc ienākumu līmeņa. Un Marija bija pārsteigta. Sieviete apbrīnā sēdēja pie Jēzus kājām, klausīdamās, kā viņa mācība pārvērš visu vērtību sistēmu, kurai viņa, viņas brālis un māsa bija ticējuši. Kā viņa priecājās, kad mirušais mīļotais brālis pēc Jēzus pavēles atguva dzīvību!

Marijai Dievs nozīmēja mīlestību. Tik taustāmu mīlestību, ka viņa iztērēja lielu bagātību, lai parādītu savu pateicību vienkāršā pazemīgas mīlestības pilnā darbībā. Viņa mazgāja Jēzus kājas ar visdārgākajām tā laika smaržām, slaucīdama tās ar saviem matiem un skūpstīdama.

Džons

Oksfordas mācībspēkam un angļu zinātniekam Džonam Viklifam bija dāvāts ļoti izcils prāts un spējas. Dievs atklājās šim cilvēkam, kad viņš nodarbojās ar akadēmisko pētniecību. Teologs atskārta, ka tāds Dievs ir ļoti vajadzīgs arī apkārt esošajā kultūrā. Džons Viklifs varēja iepazīt Dievu, jo prata lasīt latīņu un grieķu valodā, bet ļaudīm apkārtējos ciematos zemās izglītības dēļ šādas iespējas bija visai ierobežotas. Pētnieks saprata, ka Dievam cilvēki ir ļoti svarīgi.

Pirmo reizi tūkstoš gadu laikā Bībele no latīņu un grieķu manuskriptiem tika iztulkota tautas runātajā valodā. Tā bija pirmā reize, kad Svētos Rakstus varēja lasīt angļi. Tagad vīrieši un sievietes, kas bija apguvuši lasītprasmi, spēja sastapties ar Dievu tāpat kā talantīgais zinātnieks. Šis cilvēks atrada dzīvei jēgu, pārrakstīdams Dieva Vārdu angļu valodā.⁹

Džozefs

Džozefs Beitss bija rūdīts amerikāņu jūrnieks, kas no kuģa puikas bija kļuvis par kapteini. Viņš sastapa Dievu, lasīdams Bībeli, ko sieva bija ielikusi viņa koferī. Viņš pievienojās atmodas kustībai Jaunanglijā un turpināja pētīt Bībeli kā sev adresētu Dieva Vārdu.

Dž. Beitsa izpratnē Dievu darīja dzīvu Bībelē atrodamās patiesības. Viņš atklāja, ka Bībeles sabats ir sestdiena, septītā nedēļas diena. Nopietnu kristiešu vidū, kas bijušo jūrnieku uzskatīja par nomaldījušos un smieklīgu, viņš dzīvoja saskaņā ar savu Dievu un ar sirds degsmi par viņu.¹⁰

Martins

Martins Luters Kings bija kādas misijas sludinātājs. Viņš sastapās ar Dievu, bet redzēja arī apspiestību. M. L. Kings zināja, ka dzīve nav godīga, bet ilgojās pēc kaut kā vairāk. Viņš guva spēku, ticībā Dievam nododamies saviem ideāliem. Martinam Luteram Kingam Dievs nozīmēja brīvību un vienotību.

Viņš teica: „Ar šo ticību mēs spēsim no bezcerības kalna izcirst cerības akmeni. Ar šo ticību mēs spēsim pārveidot mūsu tautas asās nesaskaņas skaistā brālības simfonijā. Ar šo ticību mēs spēsim kopā strādāt, kopā lūgt, kopā cīnīties, kopā iet cietumā un kopā nostāties par brīvību, zinādami, ka kādu dienu būsime brīvi.”¹¹

⁹ Sk. www.wycliffe.org un E. Vaitas grāmatas „Lielā cīņa” nodaļu „Džons Viklifs”.

¹⁰ Bates, Joseph. *The Autobiography of Elder Joseph Bates*. Battle Creek Steam Press, 1868.

¹¹ King Jr, Martin Luther. *I Have a Dream*. 1963. g. 28. aug.

tu

Iespējams, ka esi saticis daudz dažādu cilvēku, kas ar tevi ir dalījušies visdažādākajā pieredzē par to, ko viņiem nozīmē Dievs. Daži no šiem stāstiem varbūt ir modinājuši tavu interesi. Iespējams, ka citi ir likuši doties gluži pretējā virzienā. Dievs ir darījis daudzas šķietami neaptveramas lietas, lai piesaistītu visdažādāko cilvēku uzmanību. Viņš ir licis degt krūmam. Viņš ir devis cilvēkiem gudrību un piešķīris dzīvei jēgu. Viņš ir sūtījis uguni no debesīm un lielu zivi kā glābšanas laivu. Bet viņš ir ienācis cilvēku dzīvē arī klusi un mierīgi, izmantodams to, ko viņi ir izlasījuši un piedzīvojuši ikdienā.

Tomēr Dievs ir kaut kas vairāk nekā stāsti. Viņš ir kas vairāk nekā enerģija Einšteina slavenajā vienādojumā. Viņš ir persona, kas jāpiedzīvo. Ļauj viņam runāt ar *tevi* un atklāties *tieši tev*. Viņš par sevi saka: „Redzi, es stāvu pie durvīm un klauvēju: ja kāds sadzirdēs manu balsi un durvis atvērs, es ieiešu pie viņa un turēšu mielastu ar viņu un viņš ar mani.”¹² Un ir vēl kaut kas. Dievs ir visur – visuresošs – tāpēc tev nav nekur jāiet, lai viņu atrastu. Viņš ir pietiekami liels, lai atrastu tevi.

ko teiksi?

Vai tu vēlētos iegūt pieredzi kopā ar Dievu? Ar ko tu sāktu?

¹² Atklāsmes 3:20.